

Затим, што нам је показао, да се на том истраживачком пољу и сазнавању, може из правне културе извући корист не осећајући евентуалне негативне последице. Јер, тачно речено, право у одређеној мери може имати неповољне последице за сваког ко се њиме служи као основном за упознавање одређене стварности. Не прелази се тако једноставно од „треба“ (Sollen) ка свету „јесте“ (Sein). То се види у политичкој науци и у социологији. Али, „Ђаво носи камен“, како каже провансалска изрека, и правник налази у свом нормативном пртљагу прво упознавање друштвене стварности, додуше, врло једнострано јер не обухвата целину, али није ни безначајно. На правнику је да се не превари да само један од стубова на улазу схвати као нову грађевину...” (стр. 7).

Препоручујући овај Зборник свим заинтересованим за проблеме Управног права и Науке о управи, на крају радо истичем да је проф. Ж. Лангрод већ давно познат од југословенских правника. Један је његов рад и преведен на српско-хрватски језик још 1960. године (Управни поступак и управно право, Београд, Завод за јавну управу.

др Д. Денковић

*André de Laubadère, Andre Mathiot, Jean Rivero, Georges Vedel,*  
PAGES DE DOCTRINE, Paris Librairie générale de droit et de  
jurisprudence, 1980, T. I 604 str., T II 544 str.

У току 1980. године, по сили закона, пензионисани су познати француски професори управног и уставног права А. д Лобадер, А. Мао, Ж. Риверо и Ж. Ведел. Њихово пензионисање Универзитет Париз II обележио је издавањем овог зборника. Ваља приметити да се обично у зборницима у част професора који одлазе у пензију објављују радови њихових поштовалаца и ученика. У овом случају одступљено је од ове уобичајене праксе тако да су у два тома овог Зборника објављени само чланци ових професора који одлазе у пензију. Ови објављени чланци данас се теже могу наћи јер се налазе расути у многим часописима. Чланци су распоређени у више одељака: Извори права (Правна мисао; Правни поредак — 11 чланака); Држава и политика (Општа теорија државе; Политички режими и политичке институције; Политички режим Француске; Јавне слободе — 21 чланак); Управа и право (Техника управе; Општа теорија управног права; Управа и судство — 21 чланак); Поглед на међународну заједницу (Упоредно право, Европско право; Међународно јавно право — 9 чланака). Објављено је 15 чланака проф. Д. Лобадера; 10 чланака проф. Матјоа; 22 проф. Ривероа и 15 проф. Ведела. За сваког професора дата је биографија и библиографија његових објављених радова. Избор објављених чланака извршили су сами професори у чију је част објављен зборник што му даје посебну вредност јер се поново објављују они чланци који се по оцени самих писаца могу сматрати битним за одражавање њиховог дела.

Приликом предаје Зборника професорима у чију је част објављен, председник Универзитета Париз II проф. Jacques Robert је, поред осталог, у топлој и узбудљиво надахнутој поздравној речи истакао следеће: „... колективни живот једног универзитета је испуњен догађајима — сретним и тужним — који дају ритам његовом раду и животу... неки тренутци су дражи кад гледају далеко и враћају поверење у будућност; други су узбудљиви јер нас упућују на размишљање о угледу наше прошлости. Једног дана, долазе нам нове колеге и ми смо сви сретни да их прихватимо; другог неког дана, остављају нас најбољи између нас, што нам тешко пада због бола који нам наноси њихов одлазак. Ове године, Секција професора јавног права нашег Универзитета је претрпела знатно крварење од кога се једва може повратити. Она је сада, иако у пуном опорављању, још увек уморна, бледа и узбуђена. Могао бих рећи да је ампутација која је сада претрпљена била страшна и да се крв, са тешкоћама данас поново враћа да ускочи у нормалне токове њеног оштећеног организма... Сва четворица су обележила на свој начин своје научне дисциплине и Универзитет. Имају право на наше срдечно и искрено признање”.

Оно што би се могло односити на све ове професоре чији су чланци објављени у овом Зборнику изванредно је подвучено у поздравној речи коју је том приликом проф. Робер упутио проф. Ривероу: „Ваши радови

остају као делови антологије. Још ће се дуго студентима обраћати пажња на њих. Тако остајете у успомени свих нас”.

Указујући са каквом су пажњом испраћени заслужни професори уставног и управног права на Универзитету Париз II, који ће, узгред буди речено, и даље учествовати на последипломском курсу, уједно указујем и на овај изузетан Зборник који својим објављеним чланцима остаје као ризница савремене блиставе француске правне мисли која је неопходна свакоме ко жели да упозна савремени развој уставног и управног права Француске.

*Д. Б. Денковић*